

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **S. M.**, nar. X
státní příslušnost Ruská federace
ohlašovací adresa v ČR: X

zastoupen advokátkou Mgr. Gabrielou Kopuleťou
sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Loretské náměstí 5/101, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, č. j. 311520-1/2019-VO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žádost žalobce o nové posouzení důvodů pro neudělení krátkodobého víza

podanou ve vztahu k rozhodnutí Zastupitelského úřadu Moskva (dále jen „ZÚ Moskva“) o zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum č. QMOA 2019 07 11 0030.

2. Žalobce namítá, že došlo k porušení § 2 odst. 1 a 3, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech, ve znění účinném do 1. 2. 2020 (dále jen „vízový kodex“). Žalobce nejprve rekapituluje průběh řízení a okolnosti, za nichž žádost o krátkodobé vízum podával. ZÚ Moskva žádost o krátkodobé vízum rozhodnutím ze dne 15. 7. 2019 zamítl. Dále žalobce uvádí, že podal žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný dospěl ke stejnému závěru jako ZÚ Moskva a žádost o nové posouzení důvodů zamítl. Žalobce má za to, že prokázal existenci manželství a má tedy důvod vycestovat, přičemž prokázat účelovost jeho tvrzení musí správní orgány. Dle žalobce se důkazní břemeno přesunulo na správní orgány a ty měly prokázat úmysl obcházet zákon o pobytu cizinců k získání pobytového oprávnění či úmysl névst společný manželský život.
3. Podle žalobce nebyl postup ZÚ Moskva i žalovaného souladný s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgány neuvedly, jak hodnotily jednotlivé podklady a jak dospěly ke svým závěrům. Pokud měly správní orgány pochybnosti a tyto se jim nepodařilo prokázat, byly povinny žádosti vyhovět. Žalovaný pak nedostal svým povinností, když pouze převzal argumentaci ZÚ Moskva a nevypořádal se s námitkami uplatněnými v žádosti o nové posouzení důvodů, které vedly k neudělení krátkodobého víza. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí ZÚ Moskva a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dle jeho názoru je žaloba nedůvodná. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, jaké byly důvody pro zamítnutí žádosti. Argumentace porušením § 68 odst. 3 správního řádu je rovněž nepřipadná, neboť se na postup žalovaného vůbec nevztahuje. Napadené rozhodnutí má oporu ve vízovém spise, bylo vydáno v zákonné lhůtě a není na něm nic nezákonného ani nepřezkoumatelného. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu zjistil soud tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti: Žalobce požádal dne 11. 7. 2019 na ZÚ Moskva o udělení krátkodobého víza za účelem návštěvy rodiny nebo přátel. Žádost byla doložena pozváním manželky, která na území České republiky (dále jen „ČR“) pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu, dokladem o rezervaci ubytování, letenek, dále výpisem z bankovního účtu a pojištěním. ZÚ Moskva žádost žalobce zamítl z důvodů č. 2, 8 a 9 na jednotném formuláři pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení, který tvoří přílohu VI vízového kodexu.
6. Dne 30. 7. 2019 podal žalobce zastoupený advokátkou, která žalobce zastupuje i v tomto řízení před soudem žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza podle § 180e zákona o pobytu cizinců. V něm namítl porušení ustanovení § 2 odst. 1 a 3, § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, nesouhlas se způsobem, jakým se ZÚ Moskva vypořádal s tvrzenými skutečnostmi a jak je hodnotil. Dále namítl, že se nedozvěděl, proč nemůže do ČR vycestovat a jak ZÚ dospěl k závěru, že žalobce má v úmyslu ČR

neopustit. O žádosti o nové posouzení důvodů zamítnutí původní žádosti rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, podle jaké právní úpravy postupoval, že na udělení krátkodobého víza není právní nárok a předeslal, k jakým závěrům dospěl ZÚ Moskva při zamítnutí žádosti. Dále uvedl konkrétní skutečnosti, který ho vedly k zamítnutí žádosti o nové posouzení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
8. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť u žalobce je souhlas s takovým postupem presumován (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) a žalovaný svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání v podání, jež bylo soudu doručeno dne 12. 11. 2020, odvolal a na nařízení jednání již netrval.

Posouzení žalobních bodů

9. Soud se nejprve zabýval tím, zda napadený správní akt podléhá soudnímu přezkumu. Tuto otázku musel řešit proto, že žádost o nové posouzení žádosti o krátkodobé vízum byla podána dne 30. 7. 2019, tedy ještě před nabytím účinnosti v tomto směru podstatné novely zákona o pobytu cizinců. Podle čl. II odst. 1 zákona č. 179/2019 Sb. platí, že „[ř]ízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“ Počínaje dnem 31. 7. 2019 již není s ohledem na novelizaci § 171 zákona o pobytu cizinců pochyb o tom, že napadené rozhodnutí je ve správním soudnictví bez dalšího přezkoumatelné.
10. Podle § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců jsou z přezkoumání soudem vyloučena rozhodnutí o neudělení víza; to neplatí, jde-li o neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie.
11. Z citovaného ustanovení plyne, že existuje soudní výluka, která se vztahuje na rozhodnutí o neudělení víza, ledaže by žadatelem byl rodinný příslušník občana Evropské unie. Přezkoumatelností rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů pro udělení krátkodobého víza ve správním soudnictví se podrobně zabýval zdejší soud v rozsudku ze dne 23. 4. 2018, č. j. 45 A 102/2016-23, publikovaném pod č. 3755/2018 Sb. NSS (body 14 až 16) a ani v nyní souzené věci není žádný důvod se od jeho závěrů odchýlit.
12. Při vydávání víz aplikují orgány ČR právo Evropské unie, a to vízový kodex, příp. směrnici 2004/38/ES (v případě rodinných příslušníků občana Evropské unie). Čl. 32 odst. 3 vízového kodexu přiznává žadatelům, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, právo na odvolání. Obsah tohoto práva byl vymezen rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 12. 2017 ve věci Soufiane El Hassani proti Minister Spraw Zagranicznych (C403/16). Podle něho se podmínky opravného prostředku proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza řídí vnitrostátním

právem každého členského státu, přičemž musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity. Řízení o opravném prostředku musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu. Opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza je upraven v § 180e zákona o pobytu cizinců, jde o žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. Judikaturou správních soudů je tento opravný prostředek nahlížen jako speciální typ řádného opravného prostředku, přičemž rozhodnutí o tomto opravném prostředku je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2013, č. j. 1 Ans 9/2013-39, publikovaný pod č. 2973/2014 Sb. NSS). Vyloučení soudního přezkumu rozhodnutí o novém posouzení důvodů neudělení víza je v rozporu s čl. 32 odst. 3 vízového kodexu ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie. V situaci, kdy by měl soud aplikovat ustanovení vnitrostátního práva, které vylučuje rozhodnutí ze soudního přezkumu, a tedy je v rozporu s právem Evropské unie k neprospěchu žalobce, je soud povinen od této právní normy odhlédnout a nepoužít ji (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 6 Azs 320/2017-20, publikovaný pod č. 3683/2018 Sb. NSS, body 68 až 72, a ze dne 4. 1. 2018, č. j. 6 Azs 253/2016-49, publikovaný pod č. 3718/2018 Sb. NSS, zejména bod 45).

13. Soud tedy uzavírá, že na napadené rozhodnutí se nevztahuje soudní výluka dle § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a to bez ohledu na skutečnost, že žalobce nelze považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie. Jelikož je rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., je zřejmé, že není dána žádná z kompetenčních výluk upravených v § 70 s. ř. s. Soud proto přistoupil k meritornímu posouzení žaloby.
14. Soud se předně zabýval námitkou žalobce, že žalovaný v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedl, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů, při výkladu aplikovaných zákonných ustanovení a nerefletoval na tvrzení a důkazy předložené žalobcem. Soud v této souvislosti vypořádal i namítané porušení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu z hlediska procesního postupu žalovaného a namítané porušení vízového kodexu, neboť tyto žalobní námitky jsou navzájem provázené.
15. K tomu soud uvádí, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza a důvody, na nichž se zakládá, oznámil ZÚ Moskva prostřednictvím jednotného formuláře pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení, které tvoří přílohu VI vízového kodexu (srov. čl. 32 odst. 2 vízového kodexu a § 20 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců). Tento standardizovaný formulář neposkytuje prostor pro uvedení individualizovaných důvodů neudělení požadovaného víza, lze uvést toliko důvody typizované předvídané formulářem, což je postačující pro oznámení rozhodnutí o neudělení víza cizinci, jenž není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. V daném případě šlo o důvody pod č. 2, 8 a 9 jednotného formuláře, ve znění do 1. 2. 2020.
16. Jak soud uvedl již výše, proti rozhodnutí o neudělení víza lze podat dle vnitrostátního právního řádu opravný prostředek podle § 180e zákona o pobytu cizinců, přičemž procesní postup při jeho vyřizování není upraven právem Evropské unie, nýbrž vnitrostátními právními předpisy. Na řízení dle § 180e zákona o pobytu cizinců se nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu (srov. § 168 zákona o pobytu cizinců). Podle § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců je příslušný orgán povinen

písemně informovat cizince o výsledku nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Procesní postup se nikterak neliší, ať již jde o žádost rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo o žádost jiného cizince.

17. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 31. 10. 2013, č. j. 9 As 92/2013-41) plyne, že se na věc nemůže přímo uplatnit § 68 odst. 3 správního řádu, který systematicky spadá právě do části druhé správního řádu, neboť jeho užití je výslovně vyloučeno § 168 zákona o pobytu cizinců. V tomto ohledu se tedy žalobce dovolává neaplikovatelného ustanovení. To nicméně neznamená, že žalovaný není povinen své závěry odůvodnit vůbec. Povinnost žalovaného informovat žalobce o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza výslovně plyne z § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců. K rozsahu sdělení důvodů, pro něž nebylo vyhověno žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, v případě žádosti cizince, který není rodinným příslušníkem občana Evropské unie, se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 Ans 5/2011-221, publikovaném pod č. 2544/2012 Sb. NSS, jehož závěry lze na nynější věc přiměřeně použít.
18. Nejvyšší správní soud vyšel z toho, že pokud správní orgán provádí úkony, na které nedopadají části druhá a třetí správního řádu, postupuje se obdobně podle části čtvrté (srov. § 177 odst. 2 správního řádu). Podle § 155 odst. 3 správního řádu, jenž je zařazen v části čtvrté tohoto zákona, shledá-li správní orgán, že nelze požadovaný úkon provést, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly. Soud k tomu v nyní projednávané věci podotýká, že právě citovanou normu je třeba vykládat v souvislosti s § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců, a z ní dovodit mj. i rozsah důvodů nevyhovění žádosti tak, aby odpovídaly nárokům, které jsou na postup správního orgánu kladeny v souvislosti s povinností respektu k ústavou zaručeným právům a zákazem diskriminace a libovůle při výkonu zákonem svěřené působnosti. Aplikováno na nyní posuzovanou věc, žalobci měly být oznámeny kromě právních důvodů neudělení víza rovněž konkrétní skutkové důvody a okolnosti, které vedly žalovaného k zamítnutí žádosti.
19. Požadavek řádného odůvodnění správního rozhodnutí má dvojí význam. V první řadě je jeho funkcí vyrozumět účastníka řízení o konkrétních skutkových a právních důvodech, o něž se opírá výrok správního rozhodnutí. Pouze za podmínky, že se adresátovi správního rozhodnutí takové informace dostanou, může se následně v případě, že lze žádat soudní přezkum tohoto rozhodnutí, efektivně domáhat jeho soudního přezkoumání. Rozhodnutí, které neobsahuje konkrétní skutkové a právní důvody, na nichž spočívá, lze soudně napadnout toliko formálně, nikoliv však efektivně, neboť absence intimace skutečných důvodů rozhodnutí jeho adresátovi mu brání v tom, aby formuloval proti jemu neznámým skutkovým závěrům správního orgánu a právnímu posouzení věci konkrétní a přiléhavé výtky. Druhou funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je umožnit soudu přezkoumat napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce.
20. V nyní posuzované věci soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného konkrétní skutkové a právní důvody, pro něž byla žádost žalobce o udělení krátkodobého víza zamítnuta, obsahuje. Současně jejich rozsah a podrobnost ob stojí v testu přezkoumatelnosti a dostatečnosti z hlediska požadavků vymezených shora citovanou judikaturou. V této souvislosti soud poukazuje na to, že převážná část žaloby je tvořena rekapitulací argumentace, kterou žalobce použil v předchozích správních řízeních.

Soud připomíná, že řízení před soudem není opakováním řízení před správními orgány v tom smyslu, že by soud znovu přezkoumal postup správních orgánů v tom rozsahu, v jakém žalobce zrekapituluje průběh řízení a připomene argumentaci, kterou uplatnil. Soudní řízení správní je až na nepatrné výjimky ovládáno zásadou dispoziční a soud přezkoumá jen to, proti čemu žalobce brojí, a v rozsahu, v jakém ustaví žalobní body (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2006, č. j. 1 Azs 244/2004-49). Je nutné rovněž poznamenat, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu obsah a kvalita návrhu předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu o takovém návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54).

21. Žalobce nijak nezpochybňuje konkrétní skutkové okolnosti, které žalovaný uvedl jako důvody, pro které žádost žalobce o krátkodobé vízum znovu zamítl. Vytýká žalovanému, že pokud měl pochybnosti o tvrzeních uvedených v žádosti, přeneslo se na něj ohledně těchto skutečností důkazní břemeno, které neunesl. Za této situace měl žádosti žalobce vyhovět. Tento názor žalobce však soud nesdílí. Není pochyb o tom, že na udělení krátkodobého víza není právní nárok. V procesu udělování víz se výrazně manifestuje jednak suverenita a svrchovanost státu, jenž má v mezích pravidel jím stanovených, případně pravidel unijních, právo, aby rozhodl o tom, komu vízum udělí, a jednak odpovědnost a solidarita ke státům, které uplatňují společnou vízovou politiku, neboť na základě uděleného víza může jeho držitel po stanovenou dobu pobývat na území všech těchto států. Soud rovněž výše vyložil, že existují záruky, aby se ze strany rozhodujících správních orgánů nemohlo jednat o libovůli. To je zajištěno mimo jiné soudní kontrolou vízových postupů. Vždy se tak žadatel musí dozvědět, z jakých důvodů se svojí žádostí neuspěl, ať již prostřednictvím jednotného formuláře nebo prostřednictvím rozhodných skutečností uvedených v rozhodnutí vydaném podle § 180e zákona o pobytu cizinců. V souzené věci žalovaný podřadil jím uváděné skutečnost pod důvody pro zamítnutí žádosti podle čl. 32 odst. 1 písm. a) bod ii) a písm. b) vízového kodexu.
22. Podle čl. 32 písm. a) bod ii) vízového kodexu aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne, pokud žadatel nezdůvodní účel a podmínky předpokládaného pobytu.
23. Podle čl. 32 písm. b) vízového kodexu aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne, existují-li důvodné pochybnosti, pokud jde o pravost podpůrných dokladů předložených žadatelem nebo pokud jde o pravdivost jejich obsahu, o spolehlivost prohlášení učiněných žadatelem nebo pokud jde o jeho úmysl opustit území členských států před skončením platnosti víza, o které žádá.
24. Uvedené právní hodnocení je *prima facie* přiléhavé a žalobce jej nijak skutkově nezpochybňuje. Skutečnost, že se na postup podle § 180e zákona o pobytu cizinců nevztahuje část druhá a třetí správního řádu, způsobuje rovněž to, že se neprovádí klasické dokazování v tom smyslu, že by to byl správní orgán, který z moci úřední musí zjistit skutečný stav věci veden zásadou materiální pravdy. Proto není důvodná ani žalobní námitka, že došlo k porušení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Žalovaný byl povinen sdělit žalobci důvody pro svůj postup mimo jiné proto, aby mu umožnil proti nim věcně brojit. Netížilo jej však důkazní břemeno v tom smyslu, jak si to vykládá žalobce, tedy že byl povinen provádět dokazování za tím účelem, aby jeho tvrzení vyvracel. Je patrné, že žalovaný se okolnostmi žalobcova případu zabýval a dospěl z jasně formulovaných okolností k závěru, že krátkodobé vízum neudělí. K poukazu

žalobce, že nebyla prokázána účelovost jím uváděných tvrzení, soud uvádí, že účelovost není možné již z povahy věci prokázat, i kdyby nějaké dokazování probíhalo. Účelovost tvrzení v konkrétním případě může toliko vyplývat z určitého souhrnu skutkových okolností, které při použití pravidel logiky a pravděpodobnosti nasvědčují tomu, že se věci patrně mají jinak, než jak se navenek jeví.

25. Žalobce v nyní posuzovaném případě postavil svoji žalobu na tvrzení, že žalovaný postupoval procesně vadně, čemž však soud nepřisvědčil. Současně žalobce nevznesl žádnou konkrétní argumentaci proti důvodům, které formuloval žalovaný a které ho vedly k tomu, že žádost žalobce zamítl. Proto se soud této otázce dále věcně nevěnoval. Pokud jde o namítané porušení § 2 odst. 1 a 3 a § 3 správního řádu, jde o ustanovení, která vyjadřují základní zásady správního řízení a na soudem přezkoumávaný postup se aplikují. Žalobce však nevymezil, z jakých skutkových důvodů má za to, že k porušení těchto ustanovení došlo. Řízení o správní žalobě je ovládáno zásadou dispoziční, soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS, či z recentní judikatury rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 5 Ads 438/2019-32). Na takto nekonkrétní žalobní námitku může soud reagovat rovněž pouze obecným konstatováním, že porušení citovaných ustanovení neshledal.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

26. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, přiznání náhrady nákladů řízení nepožadoval. Soud k tomu pro úplnost dodává, že i kdyby tak učinil, soud by mu náhradu nákladů nepřiznal, neboť žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení, které by se vymykaly běžné úřední činnosti, nevznikly. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně